

Sygn. akt I ACz 1421/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2018r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Kowacz – Braun

Sędziowie: SA Jerzy Bess

SA Sławomir Jamróg (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2018 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W. i Zakładu (...) sp. z o.o. w O.

przeciwko Instytutowi Meteorologii i Gospodarki Wodnej (...)

o ustalenie i o zakazanie

na skutek zażalenia strony powodowej (...) S.A. w W. na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Krakowie z dnia 23 maja 2018 r., sygn. akt I C 397/18 w przedmiocie zwrotu pozwu

postanawia:

1. uchylić zaskarżone zarządzenie w zakresie jakim dotyczy ono żądania ustalenia określonego w pkt I.1) pozwu ;
2. umorzyć postępowanie zażaleniowe w pozostałej części.

SSA Jerzy Bess SSA Anna Kowacz - Braun SSA Sławomir Jamróg

Sygn. akt I ACz 1421/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym zwrócił pozew wniesiony przez (...) S.A. w W..

W uzasadnieniu wskazał, że Sąd zarządzeniem k. 139 wezwał powodów do osobnego oznaczenia wartości przedmiotu sporu roszczenia ujętego w pkt 1 i 2 pozwu. W odpowiedzi powodowie wskazali, że wartość przedmiotu sporu dla roszczenia nr 1 to kwota 537.842 zł, a wartość przedmiotu sporu dla roszczenia nr 2 to kwota 537.842 zł. Łącznie więc wartość przedmiotu sporu wynosi 1.075.684 zł, a opłata sądowa od pozwu to 53.785 zł. Powodowie opłacili pozew kwotą 26.893 zł, zatem kolejnym zarządzeniem powodowie zostali wezwani do wpłaty dalszej kwoty w wysokości 26.893 zł w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. (...) S.A. w W. odebrał pismo w dniu 7 maja 2018 r., a nadał w dniu 15 maja 2018 pismo zawierające cofnięcie roszczenia nr 2. Zdaniem Przewodniczącego, pismo było złożone jeden dzień po upływie terminu, co uzasadniało zwrot pozwu na zasadzie art. 130 § 1 i 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła strona powodowa (...) S.A. w W., zaskarżając je w całości, domagając się jego uchylenia i nadania postępowaniu dalszego biegu, a także zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. polegające na jego zastosowaniu i w konsekwencji błędnym uznaniu, że nastąpiła podstawa do zwrotu pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W orzecznictwie wskazywano, że jeżeli strona (nawet reprezentowana przez kwalifikowanego pełnomocnika) dochodzi kilku przedmiotowo odrębnych roszczeń, a uiszcza opłatę tylko od jednego z nich, należy nadać dalszy bieg pismu w części dotyczącej opłaconego roszczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2006 r. III CZ 94/06 LEX nr 234817). W tym jednak wypadku strona powodowa dochodziła jednorodnych roszczeń. Opłata stosunkowa pobierana jest w sprawach o prawa majątkowe, a jej wysokość uzależniona jest od wartości przedmiotu sporu (art. 13 ust. 1 KSCU). Zgodnie zaś z art. 21 k.p.c. w razie przedmiotowej kumulacji roszczeń o charakterze majątkowym, a zatem przedmiotowo jednorodnych, ich wartość podlega zliczeniu. Treść pozwu nie dawała podstawy do uznania ewentualnego czy alternatywnego charakteru roszczenia zgłoszonego w pkt I. 2) pozwu. Oznacza to, że strona miała obowiązek wniesienia jednej opłaty stosunkowej, a jej rozmiar był uzależniony do sumy tych roszczeń. Niewątpliwie więc strona powodowa uiszczała tylko część opłaty stosunkowej i co do zasady słusznie Przewodniczący uznał, że opłata nie została uiszczona w pełnej wysokości. Należy jednak zauważyć, że w chwili wydania zarządzenia wniesiono już pismo o cofnięciu pozwu w części dotyczącej roszczenia ad. 2. Na to cofnięcie nie jest potrzebna zgoda przeciwnika procesowego. Pozew zaś cofnięty nie wywołuje skutków prawnych jakie ustawa wiąże z wniesieniem powództwa. W aspekcie wskazania wartości sporu osobno dla każdego z roszczeń oczywiste więc było, że kwota uiszczona przez stronę powodową odpowiada opłacie właściwej dla wartości przedmiotu sporu określonego co do roszczenia o ustalenie. W takiej sytuacji zarządzenie zwrotu pozwu w całości stanowiło nadmierny formalizm, albowiem cofnięcie pozwu odnośnie żądania zakazania, czyniło możliwym nadanie biegu sprawie co do żądania ustalenia określonego w pkt I. 1) pozwu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I sentencji postanowienia, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c.

Zażalenie dotyczyło wprawdzie całości zarządzenia jednak strona powodowa dąży jedynie do nadania biegu pozwu w zakresie roszczenia z pkt I.1). Czyni to wydanie orzeczenia w zakresie dalej idącym zbędnym co skutkowało umorzeniem postępowania w pozostałej części na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c.

SSA Jerzy Bess SSA Anna Kowacz - Braun SSA Sławomir Jamróg